

af de oeconomicke Forhold vedrørende disse Anstalter! „En Lov af Rigsdagen“, svarer den meget ærede Minister — og han har her fundet Tilslutning hos den ærede Ordfører — en Lov, muligt, men ikke Finantsloven! Ja, det er den gamle Historie, at Finantsloven ikke skulde være nogen Lov; det har jo, ligesiden vi fik en Finantslov, under vor fri Forfatning været Gjenstand for Strid imellem de forskjellige constitutionelle Partier, hvilken Betydning Finantsloven havde. Min Paastand er nu den, at Finantsloven er en Lov med samme Retsgyldighed som enhver anden Lov for den Tid, den er sat til at gjælde, og min Paastand er dernæst den, at dersom Noget er skiftet til at optages og forandres paa Finantsloven, da er det saadanne Forhold som de, der omhandles i mit Forslag under Nr. 43. Det have vi Exempler paa gennem vor constitutionelle Historie ved forskjellige Leiligheder, og den ærede Ordfører har allerede anført et enkelt saadant, med Hensyn til en anden Fond, som man nylig har ophævet; jeg kunde nævne flere Exempler paa Forandringer i saa Henseende, der ere skete gennem Finantsloven, men jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Det er et af de Principer, der altid have vaart Strid her, og det er ganske naturligt, at den Paastand her er kommen frem saavel fra den meget ærede Minister som fra den ærede Ordførers Side, at skal, man forandre den Levning af Retssubjectivitet, som man tillægger disse saakaldte Stiftelser, saa maa det ske ved en særlig Lov og ikke ved Finantsloven, fordi denne efter deres Opfattelse vel er ligesom en underordnet Ting af en Lov. Nu skal jeg ikke komme ind paa, hvilken Deel af Lovgivningsmagten der er i den lykkeligste Stilling, uen jeg troer dog, det maa erkjendes fra deres Side, som have Tilsværelse til at holde paa dette Forslag og Tilsværelse til at hævde for Finantsloven, at det foreliggende Spørgsmaal tilhører den, at det vilde være urigtigt, om de vilde flyde bort fra Finantsloven saadanne Forhold, som efter deres hele Natur tilkomme den, og give den ærede Ministers hele Opfattelse Medhold mod, hvad der fra den Side, jeg nu taler fra, har været hævdet igjennem hele vort constitutionelle Liv.

Gjør man nemlig dette, saa ville de, der ville have Forandring i de Forhold, hvorom der her er Tale, være de Svageste, thi det er jo saa, at en særskilt Lov behøver man ikke at modtage; men naar det ellers i formel og reel Henseende er correct at optage Forholdet paa Finantsloven, saa have vi derved en stærkere Stilling; thi en Finantslov maa Regjeringen dog have. Vi ere nødsagede til at benytte de constitutionelt forsvarlige Midler, vi ere i Besiddelse af, for at gennemføre hensigtsmæssige Reformer imod den Conservatisme, som helst vil lade Alt gaae i det gamle Spor, fordi det er saaledes bedst, seet fra andre Synsmaader. Dette om Finantsloven og Love. De, der ikke ville give disse Udtalelser, som forøvrigt allerede tidligere ere fremsatte af et andet Medlem, Medhold, have enten tilhørt den Side, hvorfra den meget ærede Minister taler, eller de fornægte den Betragtning, som lige siden vi fik en fri Forfatning har gjort sig gjældende fra venstre Side i denne Sal med Hensyn til Finantslovens Betydning. Den meget ærede Minister siger dernæst, at det er gavnligt, at man har disse Stiftelser, thi man kan da samle op i de gode Tider, for at have Noget tilovers til de onde, og dermed er altsaa Meningen den, at man kan ved Hjælp af disse Fonds sikre sig, hvad den Verden, som berøres deraf, angaaer, en lykkeligere Tilværelse, hvordan det saa end gaaer med Folket i Almindelighed. Min Opfattelse er nu den, at det ikke vel gaaer an, naar Folk i Almindelighed fortære deres tørre Brød i deres Ansigtss Evend, at saa de Andre, som mene, at de ere højere stillede, fordi de arbeide med Aanden, haade nyde Smørret og Paalæget. Jeg troer, at det er godt, at man deler haade Godt og Ondt med hinanden, saavel de onde som de lykkelige Tider, og at det ikke gaaer an, at man troer, at man ved at lægge op fra de gode til de onde Tider, kan berede sig selv i de onde Tider — som Folk i Almindelighed tage dette Udtryk — en lykkeligere Tilværelse end den, som Tiden fører med sig for hele Folket. Af hvilke andre Grunde endvidere holder man paa de separate Fonds? Ja, det kom jo klart frem, at det